

ցողաց: Դու լցեալ ես ի նոյն յաղբիւրաց պարարեալ զովացեալ, ես քեզ զազէլ եմ գրում, ալտաքիկս: Երբ ընկճեցաւ Գէորքն հիմա որպէս թէ դարձցին ընդ երեկոյս որպէս շունք եւ շրջ. ծանուցումն՝ աւագութիւն: Թէլ կու կտրէր՝ սկսաւ հալաթ կտրել, փալամար կտրել. վասն որոյ Մարգ ի պատուելէր եւ ոչ... եւ փութանակի անկաւ եւ խիստ անկաւ: Ես իմ իւզովս ի տապակի տազնապիմ, սա թէ Գրեսցես խնդիր՝ թէ աւագութիւնս ի վեհէն գայցէ եւ համայն խաներքն իւրն լիցի: Թող թէ Գէորքն արաւ զիւր գամենայն, թամամ զիս ի նարդն իջեցոյց, հիմա թէ Այլ զո՞վ ունիմ քան զքեզ, ասէ. որպէս Մաղաքիային թէ Իմ միրասն քեզ կու հասնի, եւ զտունն ի կնկանն վերայ արաւ, որպէս թէ ցառլաթան եւ այնաճի՝ տուրլի մի խենթ. ապա զչըխարն լաւ գիտէ: Հէլէ գիհովն մի Աստուած զիս ազատեց յիւրմէն, քանի մի դիհ այլ մնաց: Փա՛ռք Աստուծոյ, ուրախ եմ ի փորձութիւնս իմ. որ եհարն՝ նոյն լիցի բուժողն. նէ՞ տէէլըմ, քիմէ՞ արդ իտէլըմ, եւ չի՞ Ֆէյտէ: Այնքան կծկիմ թէ չգրեմ, խիստ կու պահանջես: Դու հէմէն ուրախութեամբ անցո՞ գժամանակդ, զի սէրի ազատէ ես յամենայն զիմաց: Մի՛ կորուսաներ զժամանակդ եւ անվավեր իրաց սակի մի՛ անտի հնգօք զբաղիր: Դու զզբաղեալսն զգաստացո՞, դու զթմրեալսն զարթո՞, դու զմրափեալսն յարո՞, դու զտխրեցեալսն զուարթացո՞, դու զյուսահատեալսն յուսադրեա՞, դու վհատելոցն սիրտ տո՛ւր, դու զդառնացեալսն քաղցրացո՞, դու զփքացեալսն կակղութեամբ զիջեցո՞, դու զխռովեալսն հաշտեցո՞, դու փախուցելոցն արագ ժամանեա՞, դու մոլորելոց ի գիւտ հա՛ս, դու վշտացելոցն դեղ արա սիրով, զբթութեամբ, խնամօք, վկայութեամբ աստուածեղէն զրոց, երկնի առակօք եւ օրինակօք, զի դու բերան Տեառն կոչեսցիս եւ խաղաղութեան որդի լիցիս եւ